

UNA CARTA DE JOSEP SOLSONA A JOSEP M. RAZQUIN

Ramon M. Razquin

Aquesta carta la va enviar Josep Solsona a Josep M. Razquin, l'any 1954, quan aquell estava realitzant el servei militar a "Los Castillejos" (província de Tarragona)

"Amic Josep Maria:

Cervera segueix al mateix lloc? Cervera ha d'ésser sempre igual, eternitzada en una immobilitat de bronze, bronze de campanes al vol. Cervera sempre és igual, és l'etern retorn a la cosa de sempre, la Tereseta Canya cosint a la porta, Mossèn Andreu repartint anissos, el sol il·luminant tot el carrer.

A Cervera no cal que passi res de nou, cal que dormi el seu somni de segles, amb veu de campanes i de garbes de blat -del Paner de Guissona.

Cervera amb espígol florit a la Placeta de Sant Magí a l'hora de missa primera, quan Sant Magí s'eixuga la suor en un banc de la plaça on hi toca el sol, i després beu aigua de Sant Magí que li regalima per la barba de patriarca, i després somriu a totes les criatures que el volten i es pensen que és de carn i ossos, i només és un somni. Les criatures veuen el somni com una realitat, per ells el món imaginatiu és el de veritat. Creuen en els Reis, i els de més cultura en les fades. Sant Magí fuig volant amb ales de papallona com una fada del mar Bàltic. Aquesta és la Cervera de veritat, la dels rucs de Sant Magí, guarnits de boix i domassos vermells,

que porten l'aigua fresca, la germana aigua, que és igual que sigui de Sant Magí com de la cisterna de cal Constans, l'important és que sigui aigua fresca per apagar la set, com la que ens ofereix cap al tard a qualsevol masia, una noia bonica.

Adéu

Josep”

D'esquerra a dreta, Jaume Ferran, Josep Solsona, Montserrat Niubó, Roser Font i Josep M. Razquin. (Foto: Família Razquin).